



# Rozvoj lidských zdrojů TUL pro zvyšování relevance, kvality a přístupu ke vzdělání v podmínkách Průmyslu 4.0

CZ.02.2.69/0.0/0.0/16\_015/0002329

#### Úvod do zpracování obrazů

Mechatronika

Prezentace přednášky č. 6

Detekce hran, rekonstrukce obrazu

doc. Ing. Josef Chaloupka, Ph.D.









- Jednoduché konvoluční masky aproximující derivace obrazové funkce:
- Robertsův operátor

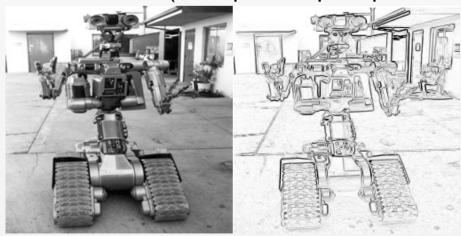
konvoluční masky:

$$h_1 = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix} \qquad h_2 = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{bmatrix}$$

velikost gradientu:

$$|g(x,y)-g(x+1,y+1)|+|g(x,y+1)-g(x+1,y)|$$

(-) velká citlivost na šum (okolí použité pro aproximaci je malé)









#### Laplaceův operátor

aproximuje druhou derivaci, invariantní vůči otočení, udává velikost hrany, neudává směr

$$h_4 = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 1 & -4 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \qquad h_8 = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & -8 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

$$h_8 = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & -8 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

Laplacián s větší vahou pixelů blíže reprezentativnímu bodu masky, ztráta

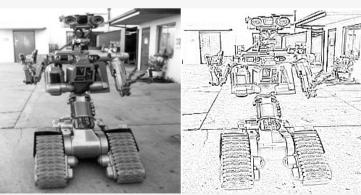
invariantnosti vůči otočení

$$h = \begin{vmatrix} 2 & -1 & 2 \\ -1 & -4 & -1 \\ 2 & -1 & 2 \end{vmatrix}$$

$$h = \begin{bmatrix} 2 & -1 & 2 \\ -1 & -4 & -1 \\ 2 & -1 & 2 \end{bmatrix} \qquad h = \begin{bmatrix} -1 & 2 & -1 \\ 2 & -4 & 2 \\ -1 & 2 & -1 \end{bmatrix}$$

(-) velká citlivost na šum, dvojité odezvy na hrany odpovídající tenkým liniím v

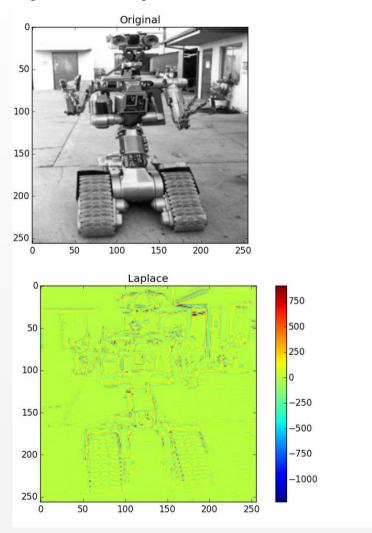
obraze

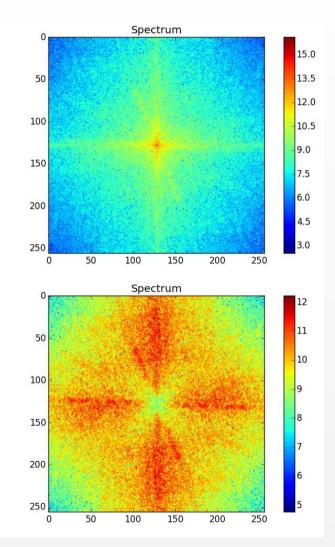






#### Laplaceův operátor











#### Operátor Prewittové

aproximuje první derivaci, gradient je odhadován v okolí 3×3 pro osm směrů, výběr masky s největším modulem gradientu

$$h_1 = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \\ -1 & -1 & -1 \end{bmatrix}$$

$$h_2 = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 \\ -1 & 0 & 1 \\ -1 & -1 & 0 \end{bmatrix}$$

$$h_1 = \begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \\ -1 & -1 & -1 \end{vmatrix}$$
  $h_2 = \begin{vmatrix} 0 & 1 & 1 \\ -1 & 0 & 1 \\ -1 & -1 & 0 \end{vmatrix}$   $h_3 = \begin{vmatrix} -1 & 0 & 1 \\ -1 & 0 & 1 \\ -1 & 0 & 1 \end{vmatrix}$  ...

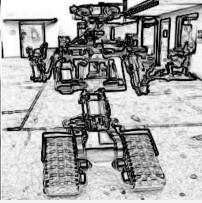
#### Sobelův operátor

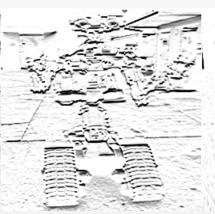
$$h_1 = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \\ -1 & -2 & -1 \end{bmatrix}$$

$$h_2 = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 2 \\ -1 & 0 & 1 \\ -2 & -1 & 0 \end{bmatrix}$$

$$h_1 = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \\ -1 & -2 & -1 \end{bmatrix} \qquad h_2 = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 2 \\ -1 & 0 & 1 \\ -2 & -1 & 0 \end{bmatrix} \qquad h_3 = \begin{bmatrix} -1 & 0 & 1 \\ -2 & 0 & 2 \\ -1 & 0 & 1 \end{bmatrix} \qquad \cdots$$











- Další směrové operátory aproximující první derivaci
- Robinsonův operátor

$$h_1 = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & -2 & 1 \\ -1 & -1 & -1 \end{bmatrix}$$

$$h_2 = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ -1 & -2 & 1 \\ -1 & -1 & 1 \end{bmatrix}$$

$$h_1 = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & -2 & 1 \\ -1 & -1 & -1 \end{bmatrix} \qquad h_2 = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ -1 & -2 & 1 \\ -1 & -1 & 1 \end{bmatrix} \qquad h_3 = \begin{bmatrix} -1 & 1 & 1 \\ -1 & -2 & 1 \\ -1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \qquad \cdots$$

Kirschův operátor

$$h_1 = \begin{bmatrix} 3 & 3 & 3 \\ 3 & 0 & 3 \\ -5 & -5 & -5 \end{bmatrix}$$

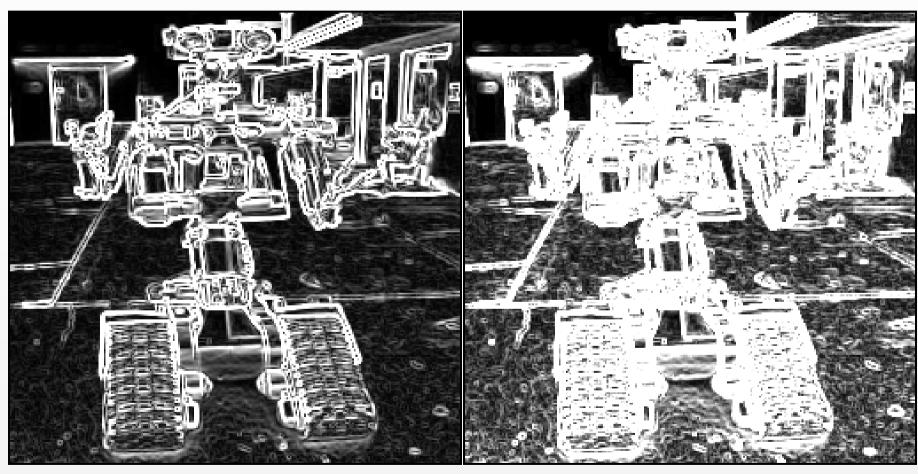
$$h_2 = \begin{bmatrix} 3 & 3 & 3 \\ -5 & 0 & 3 \\ -5 & -5 & 3 \end{bmatrix}$$

$$h_1 = \begin{bmatrix} 3 & 3 & 3 \\ 3 & 0 & 3 \\ -5 & -5 & -5 \end{bmatrix} \qquad h_2 = \begin{bmatrix} 3 & 3 & 3 \\ -5 & 0 & 3 \\ -5 & -5 & 3 \end{bmatrix} \qquad h_3 = \begin{bmatrix} -5 & 3 & 3 \\ -5 & 0 & 3 \\ -5 & 3 & 3 \end{bmatrix} \qquad \cdots$$





• Sobelův x Kirschův operátor



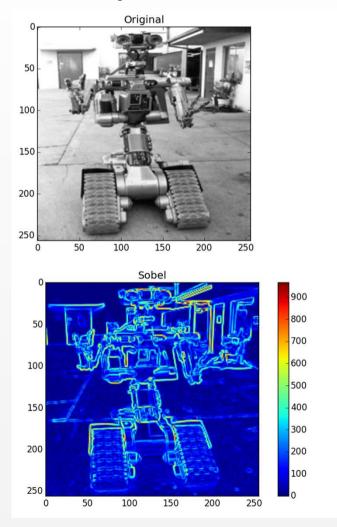
http://ww

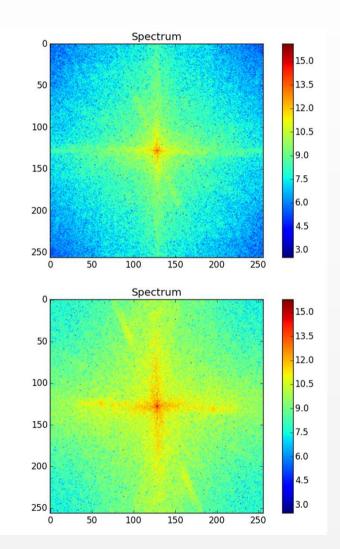






#### Sobelův operátor

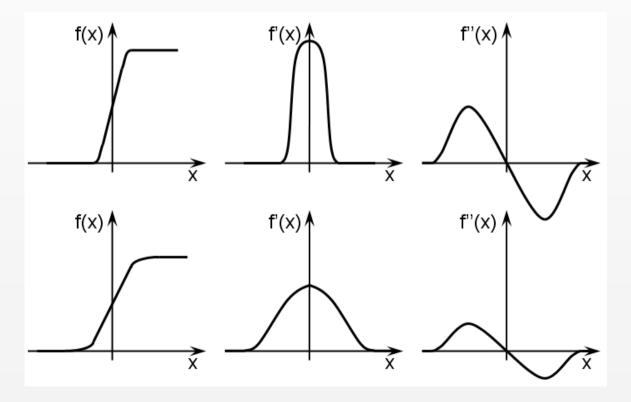








- Hrany jako průchody nulou druhé derivace obrazové funkce
- Nevýhoda operátorů aproximujících derivaci diferencemi v malém okolí je velká závislost jejich chování na konkrétním obrázku, velikost masky musí odpovídat velikosti detailů v obrazu, nejsou nezávislé na měřítku, velká citlivost na šum









http://www.ite.tul.cz

#### Marrova teorie

- Matematický model detekce skokových hran odpovídající neuro-fyziologickým měřením na sítnici oka, hledání polohy hrany v obraze v místě průchodu druhé derivace obrazové funkce nulou
- Druhá derivace >>> Protíná v místě hrany nulovou hodnotu, spolehlivější než hledat hrany pomocí první derivace
- Robustní počítání (odhad) druhé derivace >>> konvoluce obrazu s vyhlazujícím filtrem který požadavky (protikladné) na vyhlazující filtr:
- 1. filtr má být hladký, ve frekvenčním spektru přibližně odpovídající PP >>> omezení možného počtu frekvencí, u kterých k průchodu nulou může dojít
- 2. filtr by měl reagovat pouze na body z blízkého okolí hrany (přesnost lokalizace hrany v rovině)







- Kompromis >>> Marrova teorie
- Lineární filtr, jehož koeficienty v konvoluční masce odpovídají 2D gaussovskému rozložení:

$$G(x,y) = e^{-\frac{x^2+y^2}{2\sigma^2}}$$

- σ... středněkvadratická odchylka (na jak velkém okolí filtr operuje)
- pixely blíže středu mají větší váhu a vliv pixelů vzdálenějších než 3σ je zanedbatelný
- všesměrový Laplacián  $\nabla^2(\mathbf{LoG}\ \mathbf{operátor}\ \mathbf{-}\ \mathsf{Laplacian}\ \mathsf{of}\ \mathsf{Gaussian})$

$$\nabla^2(G(x, y, \sigma) * f(x, y)) = (\nabla^2G(x, y, \sigma)) * f(x, y)$$
 linearita operací konvoluce a derivace

• hodnoty derivace Gaussiánu  $\nabla^2 G$  lze předpočítat analyticky >>> na obrazu nezávisí









• r ... Euklidovská vzdálenost od středu Gaussiánu (středově symetrický)  $x^2 + y^2 = r^2$ 

$$G(x,y) = e^{-\frac{x^2+y^2}{2\sigma^2}}$$
  $\rightarrow$   $G(r) = e^{-\frac{r^2}{2\sigma^2}}$ 

$$G(x,y) = e^{-2\sigma}$$

$$G'(r) = -\frac{1}{\sigma^2} .r. e^{-\frac{r^2}{2\sigma^2}}$$

$$G''(r) = \frac{1}{\sigma^2} \left( \frac{r^2}{\sigma^2} - 1 \right) \cdot e^{-\frac{r^2}{2\sigma^2}}$$

$$h(x,y) = c \left( \frac{x^2 + y^2 - \sigma^2}{\sigma^4} - 1 \right) \cdot e^{-\frac{x^2 + y^2}{2\sigma^2}}$$

c... normalizační koeficient, součet všech koeficientů v masce je 0



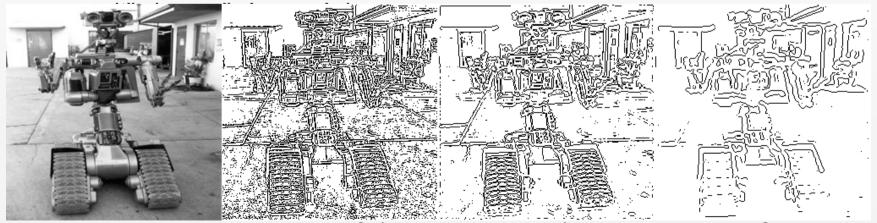




Aproximace operátoru LoG v masce (mexický klobouk) 5×5

$$h(x,y) = \begin{bmatrix} 0 & 0 & -1 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & -2 & -1 & 0 \\ -1 & -2 & 16 & -2 & -1 \\ 0 & -1 & -2 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & -1 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Prahování LoG obrazu v intervalu hodnot blízkých k nule (slabé - nespojité hrany), lepší je použít detektor průchodů nulou, např. v masce 2 × 2 s reprezentativním bodem v levém horním rohu, Hrana se indikuje tehdy, pokud



$$\sigma = 0.1$$

$$\sigma = 1$$

$$\sigma = 2$$







http://www.ite.tul.cz

- Operátor DoG (Difference of Gaussians) >>> aproximace LoG pomocí diference dvou obrazů (konvoluce s Gaussiánem o různém σ)
- (-) DoG a Log vyhlazují ostré tvary (ostré rohy se ztrácejí), spojují hrany do uzavřených křivek (hrany - "talíř špaget)
- neurofyziologické experimenty (na kočkách) >>> sítnice lidského oka
- Shluky buněk (gangliony) velmi podobné operace jako  $\nabla^2 G$
- Každý ganglion reaguje na světelné podněty z kruhově symetrického okolí, které odpovídají  $\nabla^2 \mathbf{G}$







- Volba měřítka ve zpracování obrazů
- Pro lokální operace >>> správně zvolit měřítko (okolí použité pro výpočet)
- U hledání hran >>> správná velikost okolí = velikost zajímavých objektů v obraze, v době předzpracování obrazu neumíme interpretovat obraz
- Kybernetika a popis složitých problémů >>> zkoumaný jev se vyjádří pomocí formálního popisu (modelu) pro každé z různých rozlišení (měřítek), studium kvalitativních změn modelu pro různá rozlišení
- Hrany >>> různá měřítka = různá středně kvadratické odchylka σ gaussovského filtru
- pro 1D signál:

funkce – prostor měřítek

$$F(x,\sigma)=f(x)*G(x,\sigma)$$

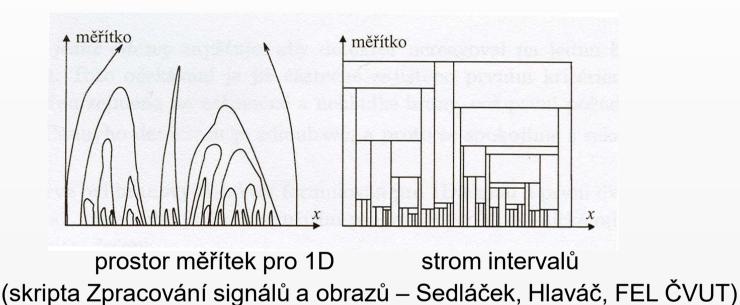
inflexní body křivky  $F(x, \sigma_0)$ , pro různé  $\sigma_0$ :

$$\frac{\partial^2 F(x,\sigma_0)}{\partial x^2} = 0 \qquad \frac{\partial^3 F(x,\sigma_0)}{\partial x^3} \neq 0$$





 Polohy inflexních bodů lze nakreslit v souřadnicích (x, σ) jako soustavu křivek, analýzou křivek >>> rozsah měřítek, při kterých nastávají zajímavé změny signálu >>> automatické nastavení měřítka lokálního operátoru, bez nutnosti interpretace obrazu



Strom intervalů >>> zobrazení kvalitativní informace, vyjadřuje strukturu signálu v pozorovaných měřítkách, intervalový strom se buduje od kořene (největší měřítko σ<sub>max</sub>), prohledávání směrem k listům (směr klesajícího σ), strom intervalů se větví v bodech prostoru měřítek, kde vznikají nové křivky odpovídající inflexním bodům







http://www.ite.tul.cz

- Cannyho hranový detektor
- Různá rozlišení a hledání, skokovou hranu lze hledat filtrem, návrh filtru >>>
  úloha variačního počtu (hledání nejlepší impulsní funkce filtru)
- Detektor je optimální pro skokové hrany když:
- 1. Významné hrany nesmí být přehlédnuty, na jednu hranu by neměly být vícenásobné odezvy (detekční kritérium)
- 2. Rozdíl mezi skutečnou a nalezenou polohou hrany má být minimální (lokalizační kritérium)
- 3. Detektor nesmí reagovat na jednu hranu v obraze vícenásobně (požadavek jedné odezvy) pro zašuměné a nehladké hrany







- Zjednodušené odvození Cannyho detektoru:
- 1. Formulace pro 1D signál a první dvě kritéria optimalizace, využití variačního počtu s a programu pro symbolické odvozování, nalezení explicitního řešení
- 2. Pro třetího kritérium optimální odezva filtru numerickou optimalizací, výsledný filtr lze s aproximovat filtrací Gaussiánem G (chyba menší než 20%)
- 3. Detektor hran zobecněn do 2D, hrana (poloha, orientace a velikost)

$$G_n = \frac{\partial G}{\partial n} = n.\nabla G$$

diferenční operátor - poskytuje i orientaci hrany (oproti Marrově teorii)

$$n = \frac{\nabla(G * f)}{|\nabla(G * f)|}$$

robustní odhad směru gradientu

$$\frac{\partial}{\partial n}G_n*f=0$$

$$\frac{\partial}{\partial n}G_n * f = 0$$
$$\frac{\partial^2}{\partial n^2}G * f = 0$$

nalezení lokální maxima ve směru kolmém na hranu







- Nalezení lokální maxima ve směru kolmém na hranu >>> potlačení odezev mimo maxima (non-maximal suppression)
- Konvoluce a derivace jsou asociativní operace >>> konvoluce obrázku f s
  Gaussiánem G a poté vypočítení druhé směrové derivace s využitím výpočtu
  ve směru n
- Síla hrany (velikost gradientu intenzity f):  $|G_n * f| = |\nabla(G * f)|$
- 4. Odstranění vícenásobných odezev na jedinou hranu >>> prahování >>> nesouvislé hrany, vylepšení >>> prahování s hysterezí >>> silné hrany s modulem gradientu nad vyšším prahem jsou považovány za hranové pixely pro dané měřítko, osamocené slabé hrany s menším modulem gradientu než vyšší práh (z šumu), pokud jsou souvislé se silnou hranou, tak jsou uvažovány, když odpovídající modul gradientu přesahuje nižší práh, automatické nastavení vyššího a nižšího práhu dle odhadnutého poměru signálu k šumu
- 5. Výběr správného měřítko (σ) velikosti objektů v obrázku, obraz není interpretován, vyzkouší se všechna měřítka a informaci z nich se sdruží, při významnější odezvě na hranu ve více měřítkách se použije operátor v nejmenším měřítku >>> nejlépe lokalizuje hranu.

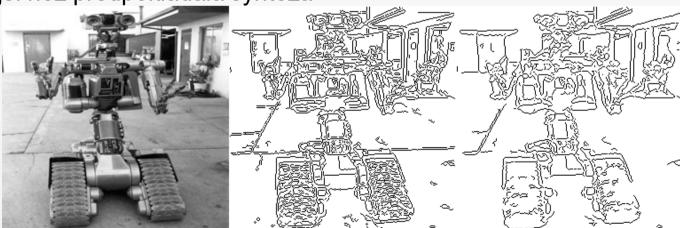






- Cannyho syntéza z odezev detektoru v různých měřítkách:
- 1. označí se odezvy detektoru pro nejmenší měřítko
- 2. hrany pro větší měřítka hypotetického detektoru se syntetizují z nich
- 3. syntetizovaná odezva se porovná se skutečnou odezvou pro příslušné větší měřítko σ

 4. Hrany navíc proti syntetizovanému odhadu se zavedou pouze tehdy, jsou-li silnější než předpokládala syntéza







#### Ostření obrazu

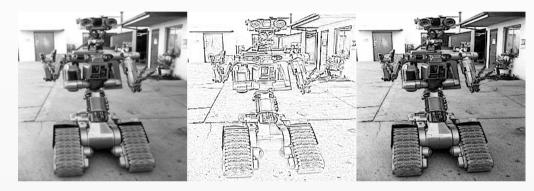


 Využití gradientních operátorů pro ostření obrazu (pro člověka) větší strmost hran >>> zdůraznění vysokých frekvencí

$$f(x,y) = g(x,y) - C.S(x,y)$$

C ... síla ostření

S ... operátor strmosti změny obrazové funkce



- Strmost >>> modul gradientu nebo Laplacián
- Ostření obrazu >>> FS >>> zdůraznění vysokých frekvencí, FT >>> lineární kombinace harmonických průběhů, cos(nx), n = 1,2,..., derivace >>> ncos(nx), čím vyšší frekvence (n), tím větší je amplituda derivace >>> gradientní operátory zdůrazňují hrany
- Použití ostření >>> kontrastnější obraz, (sítotisk) >>> odstíny jasu se vytvářejí
  polotónováním, tj. větší či menší hustotou černých bodů >>> ostření obrazu
  nezbytné >>> modul DTP (Desk Top Publishing)





- Obnovení (restaurování) obrazu >>> potlačení porušení obrazu na základě znalosti charakteru poruchy nebo jejího odhadu
- Lineární degradace >>> porušený obrázek g(x, y) lze modelovat jako konvoluci neporušeného obrázku f(x,y) s maskou h přes celý obrázek

$$g(x,y) = \iint_{(a,b)\in O} f(a,b)h(a,b,x,y)dadb + v(x,y)$$
  $v(x,y)$  ... aditivní šum

Zjednodušení >>> prostorová nezávislost filtru h(x,y)

$$g(i,j) = (f * h)(i,j) + v(i,j)$$
 obrazy z FT:  $G(u,v) = F(u,v)H(u,v) + N(u,v)$ 

pro degradace způsobené:

- (a) rozostřením objektivu
- (b) rozmazáním pohybujícího se objektu ve scéně při dlouhých expozičních časech
- (c) turbulencí atmosféry při sledování scény přes vysokou vrstvu vzduchu (dálkový průzkum Země, astronomie)







- Dalšími vlivy >>> vady optické soustavy, nelinearita opticko-elektrického čidla, nelinearita nebo zrnitost filmového materiálu
- Deterministické postupy obnovení obrazu >>> pro obrazy s malým podílem šumu, vypočtení původního obrazu pomocí transformace inverzní k degradační transformaci
- Statistické postupy obnovení obrazu >>> odhadují originální obraz z obrazu zatíženého šumem (známé nebo odhadnuté statistické vlastnosti), hledání filtru pomocí metod statistických modelů (metoda nejmenších čtverců...), míra podobnosti (vzdálenost) mezi původním obrazem a obrazem, který byl odhadnut (kritériem optimality)
- Znalost transformace, která obraz degradovala, pokud není >>> aproximace z existujících obrazů
- Apriorní poruchy >>> parametry poruch jsou známé nebo je lze získat před obnovením, porovnání originálního a sejmutého obrazu
- Aposteriorní poruchy >>> analýza degradovaného obrazu >>> vyhledávání osamělých bodů nebo přímek v obraze a nalezení odpovídající přenosové funkce po degradaci, nebo odhadování spektrálních vlastností šumu v oblastech obrazu, o kterých víme, že jsou poměrně stejnorodé







- Relativní pohyb mezi kamerou a objektem:
- rozmazání obrazu >>> relativní pohyb mezi kamerou a fotografovaným objektem v době otevření závěrky T
- pro konstantní rychlost pohybu objektu V ve směru osy x:

$$H(u,v) = \frac{\sin(\pi V T u)}{\pi V u}$$

Fourierův obraz H(u, v) degradace za čas T







#### Rozostřený objektiv:

rozmazání obrazu špatným zaostřením tenké čočky při malé hloubce ostrosti

$$H(u,v) = \frac{J_1(ar)}{ar}$$
 J<sub>1</sub> Besselova funkce prvního druhu, r<sup>2</sup> = u<sup>2</sup> + v<sup>2</sup> - posun v obraz.

model není prostorově invariantní





- Turbulence atmosféry:
- Při dálkovém průzkumu Země, astronomii, při sledování objektů přes silnou vrstvu vzduchu, poruchy – tepelné nehomogenity v atmosféře (tetelení vzduchu), mírné ohýbání procházejícího světla

$$H(u,v) = e^{-c\left(u^2+v^2\right)^{\frac{5}{6}}}$$

 Model degradace byl stanoven pokusně, c je konstanta daná typem turbulence (experimentální určení)







- Obnovení obrazu inverzní filtrací nebo Wienerovou filtrací:
- Řešení pomocí inverzní filtrace >>> pokud šum není vzhledem k signálu významný, jinak se projeví aditivní chyba (rozmazání ostrých hran), změna modulu H klesá rychleji než N

$$F(u,v) = G(u,v)H^{-1}(u,v) - N(u,v)H^{-1}(u,v)$$

 Wienerovu filtrace >>> pokud je nezanedbatelný šum s odhadnutelnými statistickými vlastnostmi, řešením přeurčené soustavy lineárních rovnic minimalizující středně kvadratickou chybu e<sup>2</sup>

$$e^2 = \varepsilon \left\{ \left( f(i,j) - \hat{f}(i,j) \right)^2 \right\}$$
  $\varepsilon$  ... operator střední hodnoty

- Optimální odhad  $\hat{f}$  je na pozorovaném obrazu g nelineárně závislý
- Zjednodušení >>>  $\hat{f}$  je lineární kombinací hodnot obrazu g, shoda nastane pouze, když je stochastický proces popisující obrazy f,g a šum v stacionární a příslušné hustoty pravděpodobnosti jsou gaussovské, to není vždy splněno, přesto se Wienerova filtrace použije







Odhad neporušeného obrazu Ê :

$$\hat{F}(u,v) = H_W(u,v)G(u,v)$$

H<sub>w</sub> ... přenosová funkce Wienerova filtru

Wienerův filtr:

$$H_{W}(u,v) = \frac{H^{*}(u,v)}{|H(u,v)|^{2} + \frac{S_{vv}(u,v)}{S_{ff}(u,v)}}$$

H ... Fourierova transformace degradace

S<sub>vv</sub> ... výkonová spektrální hustota šumu

S<sub>ff</sub> ... výkonová spektrální hustota neporušeného obrazu

- Musí být znám charakter poruchy a statistické vlastnosti šumu, S<sub>ff</sub> zjištěno metodou pokusu a omylu
- Ideální inverzní filtr (zvláštním případ Wienerova filtru)  $S_{\nu\nu}=0$















rozmazání pohybem o 5 pixelů v ose x

špatně zaostřený obraz

(skripta Zpracování signálů a obrazů – Sedláček, Hlaváč, FEL ČVUT) (autor - P. Kohout, ředitelství policie ČR, Praha)



